

TAFSIR AV Kapitel 80, Abasa ~ Han rynkade pannan

Kapitel 80 – Abasa: Tillrättavisning, otacksamhet och den öronbedövande smällen

---

Beskrivning:

Det 80:e kapitlet i Koranen har fått sitt namn efter när Profeten Muhammad rynkade pannan åt en fattig, blind man.

Inledning

Kapitlet uppenbarades i Mecka. Medan Profeten talade till några hedniska hövdingar, i hopp om att omvända dem, kom en blind muslim fram för att lära av honom. Men i sin iver att vinna dem till islam rynkade Profeten pannan åt honom. Profeten blev tillrättavisad av Gud. I den andra delen finns en fördömelse av människans otacksamhet. Människor blir självbelåtna och glömmer sitt ursprung och sin slutliga återkomst till Gud.

Verserna 1-10 – Ett vänligt tillvägagångssätt

Den första delen bygger på en händelse som ägde rum under islams tidiga dagar. Profeten Muhammad, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, var upptagen med några Quraysh-hövdingar och förklarade det islamiska budskapet för dem, när Ibn Umm Maktum, en fattig blind man, avbröt honom. Omedveten om att Profeten var upptagen bad den blinde mannen honom upprepade gånger att lära honom några verser ur Koranen. Profeten blev inte särskilt glad över avbrottet. Han rynkade pannan och vände sig bort från Ibn Umm Maktum. Himlen ingrep för att säga det slutliga ordet i denna fråga.

Kapitlet öppnar med att kritisera Profetens beteende i denna händelse. Det lägger tydligt fram de värden och principer som det islamiska samhället bygger på och fastslår islams budskaps sanna natur.

Verserna 11-16 – Koranens budskap och värdighet

Koranen är ett ädelt och hedrat budskap i alla avseenden. Dess sidor är renade och upphöjda, anförtrodda åt "ädla och fromma" änglabudbärare som förmedlar Guds budskap till Hans profeter, som sedan förmedlar det till sitt folk. Det är också värdigt. Ingen som låtsas vara självförsörjande och föraktar islams budskap behöver tilltalas med det. De som är uppriktiga och söker rening kommer att dra nytta av det.

Verserna 17-32 – Eftertanke och reflektion

Människans otacksamma attityd mot Gud och hennes förnekelse av Honom tas upp. Här påminns människan om sitt ödmjuka ursprung, hur hennes liv gjorts lätt, hur Gud bestämmer hennes död och uppståndelse; och hur hon, trots allt detta, förblir helt omedveten om Guds omsorg och Hans fullständiga makt över varje steg i hennes existens, och misslyckas med att följa Hans befallningar.

Sedan uppmanas människan att reflektera över sin mat och sina boskap, som är en av de många saker Gud har försett henne med. Den absoluta fullkomligheten i skapelsen är tydlig i försörjningen av människans föda, liksom i skapelsen, proportioneringen och utvecklingen av människan själv. Detta är hela berättelsen om människans föda, återgiven här steg

för steg. Låt människan reflektera: spelar hon någon betydande roll i detta? Kan hon bestämma eller ändra dess gång? Samma hand som har gett henne liv har frambringat den föda som upprätthåller henne.

Verserna 33–42 – När den öronbedövande smällen kommer

Detta är slutet på all glädje och njutning. Det passar perfekt med den planering och utformning som omfattade varje steg av människans utveckling. Slutet som skildras här passar perfekt med scenen i början av kapitlet, där någon kommer fram med iver och fruktan i sitt hjärta, och en annan som anser sig självförsörjande och vänder sig bort från den gudomliga vägledningen. Här får vi en framställning av deras ställning i Guds ögon.

Verserna berör ”den öronbedövande smällen” och dess skrämmande verkningar. Själva ljudet av orden ger intryck av fasa. Det gör människor omedvetna om allt omkring dem. Deras ansikten ger dock en tydlig bild av vad som händer dem. Vissa ansikten strålar av lycka, överflödande av glädje. De är hoppfulla och trygga eftersom de känner att deras Herre är nöjd med dem. Dessa människor är skonade från den öronbedövande smällen, så de kan le och visa sin glädje. Eller kanske ses leenden och glädjeyttringar efter att dessa människor har insett det goda slut som väntar dem.

De ansikten som tillhör människor utan tro, som inte tror på Gud eller det gudomliga budskapet, ska täckas av sorgens och eländets damm, förmörkade av förnedring och depression. De vet vad de har gjort i detta liv och de väntar på sitt oundvikliga straff.

Den skräck som skildras i denna scen griper själen och får oss att inse att var och en är ansvarig för sig själv, och att det som verkligen betyder något är våra trosuppfattningar och gärningar – och vi ska belönas därefter.

[KAPITEL 80](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 81, at-Takweer ~ Inhöljs i mörker](#)

[TAFSIR AV Kapitel 79, an-Nazi'at ~ De som rycker ut»](#)

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah - Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)